

Arrest

nr. 209 127 van 10 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 maart 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 juli 2018.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat H. VAN VRECKOM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing hebben verzoekers naar aanleiding van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen afgelegd en hebben zij evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidig zesde respectievelijk derde verzoek tot internationale bescherming steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vierde respectievelijk eerste verzoek hebben uiteengezet, met name problemen met de Russische autoriteiten omwille van de vermeende hulp die verzoeker aan een oude vriend B.B., een rebel, zou hebben geboden.

Hun vierde respectievelijk eerste verzoek werd geweigerd bij 's Raads arresten nrs. 176 478 en 176 479 van 18 oktober 2016 omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig is. Hun vijfde en tweede verzoek werd opnieuw geweigerd door deze Raads in zijn arrest nr. 192 021 van 14 september 2017.

Ter ondersteuning van hun huidig verzoek leggen verzoekers de volgende documenten neer: een brief van 10 november 2017 van Memorial, een e-mailconversatie tussen hun advocate en de voorzitter van Memorial, een brief van 15 oktober 2017 van Svetlana Gannushkina, een uittreksel uit Wikipedia over Svetlana Gannushkina en over Civic Assistance, een internetartikel over Memorial, een lijst met contacten bij Memorial, een lijst met partners en schenkers van Memorial, een enveloppe en een motivatiebrief van hun advocate met bijlagen.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van

bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrenge. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Waar verzoekers laten gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet overging tot het nemen van de bestreden beslissing binnen de door (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet gestelde termijn van 8 werkdagen, wijst de Raad er op dat dit een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Evenmin kan uit het niet nemen van een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag binnen de gestelde termijnen worden afgeleid dat het verzoek tot internationale bescherming wél in overweging dient te worden genomen, zoals verzoekers suggereren in het verzoekschrift. Ook de inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag door de commissaris-generaal vereist immers een uitdrukkelijke beslissing en kan derhalve niet worden vermoed.

In zoverre verzoekers menen benadeeld te zijn geweest door het feit dat het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname heeft genomen en niet een beslissing ten gronde daar de beroepsprocedure bijzonder kort is, wijst de Raad er op dat de wet voorziet dat de Commissaris-generaal bij een volgend verzoek een weigering van inoverwegingname kan nemen en het de wetgever is die de verschillende beroepstermijnen heeft vastgelegd. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekers middels huidig verzoekschrift gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissingen voor te leggen aan de Raad en in staat waren hun middelen aan te voeren. Verzoekers tonen derhalve niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren van dit argument.

5. Waar verzoekers voorhouden dat zij de mogelijkheid niet kregen om hun nieuw verzoek volledig uiteen te zetten daar bij de Dienst vreemdelingenzaken het interview kort moet gehouden worden en hekelen dat zij niet werden gehoord door de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken overeenkomstig artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet het huidig verzoek tot internationale bescherming van beide verzoekers heeft geregistreerd en van hen een verklaring heeft afgenomen met betrekking tot de nieuwe elementen. Uit deze verklaringen blijkt dat verzoekers in de gelegenheid gesteld werden nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (stukken 8 A en 8 B, verklaring meervoudige aanvraag). Deze verklaringen werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekers aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekers wel degelijk werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun huidig volgend verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidig verzoek werd aan verzoekers verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of hun aanvraag al dan niet in overweging diende te worden genomen, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekers voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekers werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekers waren

bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekers in hun verzoekschrift eveneens nalaten om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet hebben kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissingen.

6.1. De Raad wijst er voorts op dat aangezien reeds in het kader van verzoekers hun vorige verzoeken werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hen ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissingen gedane vaststelling dat verzoekers naar aanleiding van onderhavig verzoek geen elementen bijbrengen die hun geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben gekend.

6.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het volharden in hun vluchtrelaas en in de bewijswaarde van de door hen bijgebrachte stukken, en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze vaststellingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

In de mate verzoekers voorhouden dat de bestreden beslissingen uitsluitend stelen op het feit dat in het kader van hun vorige verzoeken besloten werd tot ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas, benadrukt de Raad dat dit slechts één onderdeel van de bestreden beslissing vormt en wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een volgend verzoek rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorige verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoekers spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal wel degelijk een onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoekers nieuw bijgebrachte elementen, doch dat hij tot de vaststelling gekomen is dat verzoekers hun bijkomende verklaringen en de door hen neergelegde documenten de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtmotieven niet vermogen om te buigen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift benadrukken dat mevr. Gannushkina een goede reputatie heeft en Memorial een belangrijke ngo is met een erkende status, wijst de Raad er op dat de verdiensten van mevr. Gannushkina als mensenrechtenactiviste noch het belang en de status van Memorial door de commissaris-generaal ontkend worden, doch dat hun brieven om verschillende pertinente redenen niet aanvaard kan worden om hun geloofwaardigheid te herstellen. Zo wordt op omstandige en correcte wijze als volgt gemotiveerd:

“De brief van Memorial d.d. 10/11/2017 en de door u neergelegde e-mailconversaties tussen uw advocate, uw vriend Anvar en medewerkers van Memorial handelen over het feit dat het CGVS destijds geen antwoord heeft ontvangen van Memorial op haar vraag om toelichting over de onderzoeksdaaden van Memorial, zoals geargumenteed door het CGVS in de beslissing van uw vorige asielaanvraag. Hieruit blijkt dat Memorial wel degelijk een antwoord heeft geformuleerd op de vraag van het CGVS, maar dit antwoord vermoedelijk om technische redenen verloren gegaan is. In deze brief wordt verder verwezen naar de brieven d.d. 06/06/2016 en 15/05/2017 van Memorial die u in het kader van uw vorige aanvraag indiende. Er moet worden vastgesteld dat deze twee laatste brieven omstandig en gedetailleerd werden besproken door de RvV in haar arrest nr. 192 021 van 14 september 2017. De RvV oordeelde toen dat deze brieven niet volstonden om de door u voorgehouden problemen aan te tonen en dat de nieuwe gegevens die u had aangebracht niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De brief d.d. 15/10/2017 van Gannushkina, geschreven in naam van zowel Memorial als Civic Assistance, is een herhaling van de door Memorial gedane vaststellingen zoals vermeld in de brief d.d. 6/6/2016 die u in het kader van uw vorige asielaanvraag neerlegde. Ook hier dient, zoals de RvV in het hierboven aangehaalde arrest opmerkte, te worden benadrukt dat in algemene zin gesteld kan worden dat bevragingen van burens en familieleden nuttige instrumenten kunnen zijn, doch dat de resultaten hiervan niet noodzakelijk onweerlegbaar zijn gezien de hoge mate van subjectiviteit van de bronnen waaraan dergelijk onderzoek onvermijdelijk is gebonden. Dit maakt dan ook dat een dergelijke brief enkel ondersteunend kan werken bij geloofwaardige asielerklaringen, waarvan in casu geen sprake is. Waar de brief verwijst naar open bronnen moet vastgesteld worden dat de referenties naar

internetartikels geplaatst zijn bij paragrafen die niet handelen over de concrete, persoonlijke problemen van u, doch over specifieke aspecten van de algemene situatie in Tsjetsjenië. Ook worden er twee voorbeelden gegeven van inwoners van Tsjetsjenië die werden geviseerd door de autoriteiten. Ook hier moet worden opgemerkt dat deze informatie niet wordt betwist, maar geen gegevens bevat over uw persoonlijke problemen en aldus de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet kan herstellen. Zodoende kan bovengenoemde brief de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de reputatie van Memorial als respectabele mensenrechtenorganisatie en de goede reputatie van mevr. Gannushkina zelf, niet worden betwist. Dergelijke brieven kunnen echter zoals reeds gezegd enkel ondersteunend werken bij geloofwaardige asielerklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De vaststellingen die door het CGVS gedaan werden in het kader van uw vorige asielaanvragen [tegenstrijdigheden tussen beschikbare objectieve informatie enerzijds en uw verklaringen en de door u neergelegde documenten anderzijds – onwetendheid aangaande kernelementen van uw asielerlaas en de door u neergelegde documenten – tegenstrijdigheden tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen – tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw] zijn immers dermate zwaarwichtig dat de door Memorial gedane bevindingen niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid om te buigen.

De uittreksels uit Wikipedia legde u neer om respectievelijk de ngo Civic Assistance en de positie van Svetlana Gannushkina te duiden. Geen van beide uittreksels bevat echter informatie aangaande uw persoonlijke problemen. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde lijst met contactpersonen bij Memorialen de verwijzing op dit document naar een video op Youtube over een aanval van medewerkers van Kadyrov op Gannushkina en Tsjerkasov tijdens een persconferentie alsook voor uw mail met verwijzing naar een internetartikel over Memorial. Met de lijst met partners en schenkers van Memorial wilde u aantonen dat Memorial geen geldproblemen heeft, in tegenstelling tot wat uw advocate beweerde. Volgens uw advocate zouden medewerkers van Memorial zonder medeweten van de oversten documenten hebben gekocht om aan geld te raken. Met dat overzicht van partners en schenkers, waartoe onder meer UNHCR en de Europese Commissie behoren, wil u aantonen dat het onmogelijk is dat Memorial fraude pleegt (Verklaring MVA, nr. 17). Ook dit document bevat geen enkele verwijzing naar uw persoonlijke problemen. Het internetartikel waarnaar u in uw mail d.d. 4 februari 2018 verwijst, dient om te bewijzen dat Memorial een eervolle en betrouwbare ngo is, die actueel veel problemen heeft door haar onderzoeken in Tsjetsjenië. Het CGVS erkent zoals reeds gezegd het belang, de status en de problemen van Memorial. Het internetartikel waarnaar u verwijst heeft echter geen betrekking op de door u ingeroepen persoonlijke problemen en kan zodoende geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen aangaande uw persoonlijke vrees. Tot slot legde u ook nog een enveloppe neer. Deze toont slechts aan dat uw advocate documenten heeft ontvangen van Memorial, wat hier niet betwist wordt. De enveloppe zelf bevat echter geen enkele informatie aangaande de door u ingeroepen persoonlijke problemen. Zodoende geldt geen van bovenstaande documenten als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

Waar verzoekers onder verwijzing van de door hen bijgebrachte rapporten en brieven van Memorial en mevr. Gannushkina de precaire situatie benadrukken van vluchtelingen en Tsjetsjenen die na een verblijf in het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeren, merkt de Raad op dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch is van oordeel dat zulk een informatie an sich niet volstaat om a priori te besluiten dat elke vanuit Europa teruggekeerde Tsjetsjeen problemen of conflicten kennen met de lokale autoriteiten. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, komen mogelijke risico's bij terugkeer voort uit specifieke kenmerken die een persoon kan doen gelden. Verzoekers hun individuele situatie en persoonlijke ervaringen in Tsjetsjenië zijn bijgevolg van wezenlijk belang bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekers toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken. Echter, zoals gezegd, kan in voorliggend geval, na individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, worden vastgesteld dat verzoekers hun vluchtrelaas ongeloofwaardig is en zij persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat zij, louter omwille van het feit dat zij uit het buitenland terugkeren, geviseerd worden door de Russische autoriteiten. Ook blijkt dit niet uit de brief van mevr. Gannushkina waarin op algemene wijze verwezen wordt naar de situatie voor teruggekeerde Tsjetsjenen en “meerdere concrete voorbeelden” zoals beschreven in de verslagen “Tsjetsjeens in Rusland”. De commissaris-generaal stelt dienaangaande overigens vast dat de individuele gevallen waarbij Tsjetsjenen ernstige problemen ondervinden na hun terugkeer naar Tsjetsjenië, beperkt zijn waarbij de aanleiding niet duidelijk is.

Wat betreft het door verzoekers geciteerde arrest nr. 180 892 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wijst de Raad er op dat dit een individueel geval betreft en geen precedentwaarde heeft. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal in casu wel onderzoek gevoerd heeft naar de door verzoekers nieuw bijgebrachte elementen.

6.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

7. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 juni 2018, voeren verzoekende partijen aan dat zij eigenlijk geen mogelijkheid hebben gehad om te worden gehoord door het Commissariaat-generaal. Zij wijzen er in dit verband op dat een verklaring afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van hun volgende verzoek om internationale bescherming niet afdoende is omdat de omstandigheden op DVZ anders zijn en de omstandigheden anders en meer stresserend. Verzoekende partijen wijzen er voorts op dat hun vrees voor vervolging en hun verklaringen door de nieuwe stukken, met name een brief van 10 november 2017 van Memorial, een e-mailconversatie tussen hun advocate en de voorzitter van Memorial, en een brief van 15 oktober 2017 van Svetlana Gannushkina, worden bevestigd. Voorts menen verzoekende partijen dat de CGVS artikel 57/6/2 restrictief interpreteert. Verzoekende partijen lichten toe dat de nieuwe elementen niet worden beschouwd als nieuw indien de stukken betrekking hebben op de vorige asielaanvraag terwijl zij van mening zijn dat de nieuwe stukken hoe dan ook moeten onderzocht worden aangezien deze een ander licht kunnen werpen op de vorige beslissing en

beoordeling. Verzoekende partijen besluiten dat de nieuwe stukken niet zomaar mogen verworpen worden.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de beschikking van 28 juni 2018 opgenomen grond.

Waar verzoekende partijen voorhouden dat het afleggen van een verklaring afleggen bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van hun volgende verzoek om internationale bescherming niet afdoende is omdat de omstandigheden op DVZ anders zijn en de omstandigheden anders en meer stresserend, merkt de Raad op dat iedere verzoeker, of het nu bij de Dienst Vreemdelingenzaken is of op het Commissariaat-generaal, blootstaat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren, maar dit geen afbreuk doet aan de plicht om het vluchtrelaas en de nieuwe elementen zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). De Raad herneemt dat uit hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekende partijen in de gelegenheid werden gesteld nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten (stukken 8 A en 8 B, verklaring meervoudige aanvraag). Deze verklaringen werd vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissingen heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partijen aan de Dienst Vreemdelingenzaken werden meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partijen wel degelijk werden gehoord en dat zij hun nieuwe elementen in het kader van hun huidig volgend verzoek op nuttige wijze naar voor konden brengen. De Raad wijst er op dat de beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van hun huidig verzoek werd aan verzoekende partijen verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van hun verklaringen aldaar na zou gaan of hun aanvraag al dan niet in overweging diende te worden genomen, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoekende partijen voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partijen werden hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van hun aanvraag reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoekende partijen waren bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van hun verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekende partijen ook ter terechtzitting nalaten om te verduidelijken welke concrete, belangwekkende elementen zij niet hebben kunnen aanreiken en op welke wijze deze elementen een ander licht zouden werpen op de bestreden beslissingen.

Voorts beperken verzoekende partijen zich tot het volharden in de door hen aangevoerde problemen en sommen zij de documenten op die zij eerder tijdens deze procedure hebben neergelegd, zonder evenwel enig concreet verweer te voeren tegen de door de commissaris-generaal gedane bevindingen omtrent deze documenten noch hun opmerkingen te formuleren aangaande de in de voornoemde beschikking opgenomen grond.

De wetgever heeft in het (oude) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, heden artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verweerder bij een volgend verzoek om internationale bescherming immers een bevoegdheid toegekend om na te gaan of de nieuw ingeroepen elementen, of andere nieuwe elementen, “*de kans aanzienlijk groter maken*” dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Uit de parlementaire voorbereidingen bij oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet – zoals hierboven weergegeven – blijkt zo ook duidelijk dat de wetgever heeft aangegeven dat de commissaris-generaal deze bevoegdheid kan aanwenden om een gegeven niet als nieuw element in de zin van voormelde wetsbepaling te weerhouden “wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn” of indien de gegevens “een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden werd”. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden, werden de door hen bijgebrachte documenten niet “zomaar” verworpen, maar werden deze documenten niet aanvaard als nieuwe elementen gelet op onder meer de vaststellingen dat deze betrekking hebben op verklaringen die volledig voortbouwen op een vluchtrelaas dat wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid reeds werd afgewezen en dat opnieuw geen overtuigend bewijs voorligt. De bestreden beslissing duidt op goede gronden het volgende aan:

“(…) De brief van Memorial d.d. 10/11/2017 en de door u neergelegde e-mailconversaties tussen uw advocate, uw vriend A.(…) en medewerkers van Memorial handelen over het feit dat het CGVS destijds geen antwoord heeft ontvangen van Memorial op haar vraag om toelichting over de onderzoeksdaaden

van Memorial, zoals geargumenteed door het CGVS in de beslissing van uw vorige asielaanvraag. Hieruit blijkt dat Memorial wel degelijk een antwoord heeft geformuleerd op de vraag van het CGVS, maar dit antwoord vermoedelijk om technische redenen verloren gegaan is. In deze brief wordt verder verwezen naar de brieven d.d. 06/06/2016 en 15/05/2017 van Memorial die u in het kader van uw vorige aanvraag indiende. Er moet worden vastgesteld dat deze twee laatste brieven omstandig en gedetailleerd werden besproken door de RvV in haar arrest nr. 192 021 van 14 september 2017. De RvV oordeelde toen dat deze brieven niet volstonden om de door u voorgehouden problemen aan te tonen en dat de nieuwe gegevens die u had aangebracht niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

De brief d.d. 15/10/2017 van Gannushkina, geschreven in naam van zowel Memorial als Civic Assistance, is een herhaling van de door Memorial gedane vaststellingen zoals vermeld in de brief d.d. 6/6/2016 die u in het kader van uw vorige asielaanvraag neerlegde. Ook hier dient, zoals de RvV in het hierboven aangehaalde arrest opmerkte, te worden benadrukt dat in algemene zin gesteld kan worden dat bevragingen van burens en familieleden nuttige instrumenten kunnen zijn, doch dat de resultaten hiervan niet noodzakelijk onweerlegbaar zijn gezien de hoge mate van subjectiviteit van de bronnen waaraan dergelijk onderzoek onvermijdelijk is gebonden. Dit maakt dan ook dat een dergelijke brief enkel ondersteunend kan werken bij geloofwaardige asielverklaringen, waarvan in casu geen sprake is. Waar de brief verwijst naar open bronnen moet vastgesteld worden dat de referenties naar internetartikels geplaatst zijn bij paragrafen die niet handelen over de concrete, persoonlijke problemen van u, doch over specifieke aspecten van de algemene situatie in Tsjetsjenië. Ook worden er twee voorbeelden gegeven van inwoners van Tsjetsjenië die werden gevisieerd door de autoriteiten. Ook hier moet worden opgemerkt dat deze informatie niet wordt betwist, maar geen gegevens bevat over uw persoonlijke problemen en aldus de ongeloofwaardigheid van uw relaas niet kan herstellen. Zodoende kan bovengenoemde brief de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de reputatie van Memorial als respectabele mensenrechtenorganisatie en de goede reputatie van mev. Gannushkina zelf, niet worden betwist. Dergelijke brieven kunnen echter zoals reeds gezegd enkel ondersteunend werken bij geloofwaardige asielverklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De vaststellingen die door het CGVS gedaan werden in het kader van uw vorige asielaanvragen [tegenstrijdigheden tussen beschikbare objectieve informatie enerzijds en uw verklaringen en de door u neergelegde documenten anderzijds – onwetendheid aangaande kernelementen van uw asielrelaas en de door u neergelegde documenten – tegenstrijdigheden tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen – tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw vrouw] zijn immers dermate zwaarwichtig dat de door Memorial gedane bevindingen niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid om te buigen.

De uittreksels uit Wikipedia legde u neer om respectievelijk de ngo Civic Assistance en de positie van Svetlana Gannushkina te duiden. Geen van beide uittreksels bevat echter informatie aangaande uw persoonlijke problemen. Hetzelfde geldt voor de door u neergelegde lijst met contactpersonen bij Memorialen de verwijzing op dit document naar een video op Youtube over een aanval van medewerkers van Kadyrov op Gannushkina en Tsjerkasov tijdens een persconferentie alsook voor uw mail met verwijzing naar een internetartikel over Memorial. Met de lijst met partners en schenkers van Memorial wilde u aantonen dat Memorial geen geldproblemen heeft, in tegenstelling tot wat uw advocate beweerde. Volgens uw advocate zouden medewerkers van Memorial zonder medeweten van de oversten documenten hebben gekocht om aan geld te raken. Met dat overzicht van partners en schenkers, waartoe onder meer UNHCR en de Europese Commissie behoren, wil u aantonen dat het onmogelijk is dat Memorial fraude pleegt (Verklaring MVA, nr. 17). Ook dit document bevat geen enkele verwijzing naar uw persoonlijke problemen. Het internetartikel waarnaar u in uw mail d.d. 4 februari 2018 verwijst, dient om te bewijzen dat Memorial een eervolle en betrouwbare ngo is, die actueel veel problemen heeft door haar onderzoeken in Tsjetsjenië. Het CGVS erkent zoals reeds gezegd het belang, de status en de problemen van Memorial. Het internetartikel waarnaar u verwijst heeft echter geen betrekking op de door u ingeroepen persoonlijke problemen en kan zodoende geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen aangaande uw persoonlijke vrees. Tot slot legde u ook nog een enveloppe neer. Deze toont slechts aan dat uw advocate documenten heeft ontvangen van Memorial, wat hier niet betwist wordt. De enveloppe zelf bevat echter geen enkele informatie aangaande de door u ingeroepen persoonlijke problemen. Zodoende geldt geen van bovenstaande documenten als een nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw advocate stuurde op 2 februari 2018 via mail nog een bijkomende motivatiebrief met bijlagen. In haar brief verwijst uw advocate naar de door Memorial gedane vaststellingen in het kader van uw zaak. Meer concreet verwijst ze naar het oordeel van Memorial dat uw situatie voldoet aan de definitie van vluchteling zoals gestipuleerd in de Conventie van 1951. Daarnaast verwijst ze naar de uiteenzetting van Memorial over de werkwijze van de ordediensten in de Tsjetsjeense Republiek ter ondersteuning van uw onmogelijkheid om bescherming te krijgen vanwege uw autoriteiten. Voorts verwijst ze naar de werkwijze van Memorial, zoals vermeld in de brief van Gannushkina, en de status van Memorial om de kritiek te weerleggen die door het CGVS geuit werd in de beslissing genomen in het kader van uw vorige asielaanvraag. Zoals hierboven reeds uitgebreid geargumenteed werden uw vorige asielaanvragen afgewezen omwille van een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het CGVS erkent het belang en de status van Memorial, maar is niet gebonden door de vaststellingen die Memorial doet in individuele dossiers. Om de hierboven reeds uiteengezette redenen volstaan de door Memorial in haar brieven geformuleerde vaststellingen niet om de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming aanzienlijk te vergroten. (...)

Loutere kritiek buiten beschouwing gelaten, reiken verzoekende partijen geen dwingende argumenten, concrete gegevens of verifieerbare elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat er in hun hoofde een andere conclusie opdringt. De bij aanvullende nota van 20 augustus 2018 gevoegde e-mailconversatie tussen de advocaat van verzoekende partijen en mevrouw Gannushkina vermag de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid niet om te buigen daar dit louter een bevestiging betreft van wat mevrouw Gannushkina eerder in haar brief heeft geschreven en bijgevolg nog steeds geen objectieve gegevens bevat over de persoonlijke problemen van verzoekende partijen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS